

РЕШЕНИЕ

№ 2077

гр. София, 19.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 17.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Дарина Драгнева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **2655** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 28 от Закона за влизането, пребиваването и напускането на РБ на гражданите на Европейския съюз и техните семейства във връзка с чл.128 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на А. Р. С., гражданин на Л. против Заповед №ДМ-112/15.03.2010г. на Директор Дирекция Миграция, с която му е отнето правото да на продължително пребиваване в РБ и е определен срок за доброволно напускане от 30 дни.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна с доводи, че за използването на неистински документ – литовски паспорт е бил задържан за няколко месеца, след което е сключил споразумение с РП Д., а съдебното определение, което се цитира в заповедта не е получавал никога. Алтернативно да му бъде даден срок да уреди документите си за продължително пребиваване, тъй като има семейство, бизнес, дом и интереси, които защитава по съдебен ред.

Ответника – Директор на Дирекция „Миграция” не изпраща представител и не депозира становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД като взе предвид доводите на страните, съобразно доказателства и закона, намира за установено следното: Жалбата е подадена на 08.03.2012г. по пощата, в рамките на 14-дневния срок, считано от 27.02.2012г. и от адресат на оспорения административен акт, поради което е допустима, а разгледана по същество е основателна.

Заповед № ЗДМ-112/15.03.2010г. за отнемане правото на продължително

пребиваване на основание чл. 24 т.2 от ЗВПНРБГЕСЧТС е издадена от компетентния по чл.27 от същия закон орган, но законът не е приложим спрямо лица, които не са граждани на ЕС или на страните членки на ЕИП. Руската Ф., чийто гражданин е С. не е членка на Съюза, нито на споразумението за ЕИП. Установено е по делото изпълнение на условието по чл. 24 т.2 от ЗВПНРБГЕСЧТС, а именно съзнателно използване на 20.08.2008г. в [населено място] на неистински официален чуждестранен документ за самоличност, представен пред сектор „Миграция” [населено място], за да получи статут на пребиваване в страната, съгласно протоколно определение №54/17.12.2009г. за одобряване на споразумение по НОХД №2786/2009г. по описа на РС Добрич, на което заседание С. е присъствал и не оспорва този факта на осъждането си за това престъпление. Но поради не приложимостта на закона спрямо лица, които не са граждани на ЕС или на страни членки на ЕИП, спрямо С. следва да се прилага Закона за чужденците в РБ. С. е роден в [населено място], Р. Ф., което е мотивирало и използването на паспорт, издаден от властите на Л., която е член на ЕС. Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, АС София град I-во отделение, 42 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Р. С. Заповед №ЗДМ-112815.03.2010г. на Директор Дирекция „Миграция” при МВР.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от връчването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: